

LA MOLA

Vallès Occidental

A la Mola des de Matadepera per la Castellassa de can Torres, el camí de la font Soleia i la carena de les Ànimes. Retorn per la canal de can Pobla.

Distància	7 km
Desnivell acumulat	522 m
Nivell de dificultat	moderada
Data	13 d'abril de 2015
Cartografia	Editorial Alpina. La Mola (1:10000)
Punts per a GPS	http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=9379662

Molts són els camins que menen a Sant Llorenç del Munt (la Mola). Aquest itinerari hi puja des del sud resseguint tot el vessant llevantí.

No és ni llarg, ni de gran desnivell, però té passos on caldrà ajudar-nos amb les mans. Tots evitables per camins alternatius.

Molts camins i corriols recorren i s'entrecreuen pel massís. Generalment ben fressats, però gens o poc senyalitzats. Encertar l'adequat, per no fer marrades innecessàries, és la principal dificultat. El mapa de detall (1:10000) que acompanya la Guia Excursionista de l'Editorial Alpina els recull de forma molt fidedigne. El GPS també ens serà de gran utilitat, malgrat que al pas per canals i cingles no tinguem bona cobertura.

És un itinerari de gran bellesa que recorre pels peus de cingleres i d'esveltes agulles, canals i coves.

Accés

Ens cal adreçar-nos a l'extrem nord-est de Matadepera, a darrer carrer urbanitzat del sector Cavall Bernat, a sota el dipòsit d'aigua. Una bona forma d'arribar-hi és seguint les indicacions "Matadepera Nord" i "Cavall Bernat" i després anar a la dreta.

Matadepera (732 m)

Per un camí pavimentat ens enfilem fins al dipòsit i prenem el Camí dels Monjos (PR C-31) a mà esquerra. Ben aviat, a la bifurcació (rètols indicadors), el deixem per anar a la dreta. Ens enfilem en direcció als Plecs del Llibre o Morral de la Codoleda, obviant un corriol que, per la dreta, puja pel Sot de la Codoleda.

Al Coll del Mapàs trobem a mà esquerra (NW) el camí que, per l'avenc de la Codoleda, ens permetria pujar, be a la Plaça Catalunya (camí dels Monjos) o be al Camí de la Senyora. Per la dreta (SE) tenim el camí que, pel costat del Gurugú, puja des del Coll de Grua.

Nosaltres prendrem el camí del mig (N), el del Malpàs, per la dreta dels Plecs. Abans però, podem enfilem-nos en direcció al Gurugú on albirarem la cinglera que recorrerem, des dels Plecs del Llibre fins a la Castellassa de can Torres.

Pel peu de la paret de la Carda, a la nostra esquerra, atenyem el Malpàs, fàcil però exposat, delicat amb mullena.

Després passem per sota la paret de les Gralles i l'agulla del Fus. Ben aviat trobem a mà dreta un corriol que, per la font de les Mosques puja des del coll de Grua. Poc més enllà trobem a mà esquerra un corriol que puja a la canal Amagada (1). Dossents metres ens separen del peu ponentí de la Castellassa de can Torres.

Castellassa de can Torres (784 m)

Esvelta agulla alçada sobre un gran pedestal i coronada per tres cims (Torre, Cabreta i Gepa) als quals solament és possible accedir-hi escalant.

A pocs metres del peu ponentí comença el camí dels Maringes (fita) que baixa per la бага i va a revoltar el peu del Bolet (2).

Podem anar fins al peu de la Torre, al vessant llevantí, per un corriol que transita pel peu de la paret de migdia.

Allí hi localitzem el camí que salva el pedestal de la Castellasa per una canaleta fins al punt conegut com l'Escala on hi arriba el camí del coll Llarg i la carena de l'Illa. A l'Escala també hi conflueix un camí paral·lel al que hem fet que hi mena des de la font de les Mosques.

Retornem sobre els nostres passos i, a uns 70 metres del peu ponentí de la Castellasa, localitzem, a mà dreta (fita), el camí de la canal de l'Elefant. És un camí rost i encaixonat on ens caldrà ajudar-nos amb les mas en més d'un pas. Però hi trobarem sempre bons agafadors.

Un cop fora de la canal podem anar a la dreta fins al fil del cingle del Bolet on hi gaudirem d'una magnífica perspectiva sobre aquest i la Castellasa.

Poc més amunt deixem a l'esquerra el corriol que ve de la part superior de la canal Amagada (Lucky Txei) i, cent metres més enllà, trobem a la dreta el de la canal Gentil.

Continuem camí (W) i al cap de poc atenyem una cruïlla. El ramal de la dreta no és més que una variant d'accés al camí de la Senyora. El de l'esquerra mena al camí de l'avenc de la Codoleda.

Ben aviat trobem una bifurcació on el ramal de la dreta és el camí de la Senyora (3). Anem a l'esquerra i a pocs metres el camí es bifurca de nou. Continuant recte (esquerra) aniríem a trobar el camí dels Monjos a l'alçada de la Plaça Catalunya. Anem a la dreta fins al peu d'un espadat rocallós.

Camí de la font Soleia (925m)

Al peu d'un espadat rocallós sota el Caragol, hi localitzem l'enèsima bifurcació. El ramal de l'esquerra ens menaria en poca estona al camí dels Monjos, a l'alçada del Pi del Vent. Anem a la dreta pel camí de la Font Soleia que recorre la cinglera per sota la Roca Llarga i la carena de la cova de les Ànimes.

És un camí de bon fer per una ampla lleixa, al peu de verticals parets clivellades de vies d'escalada, on gaudim de noves perspectives de la Castellasa de can Torres i albirem a vista d'ocell la Castellasa del Dalmau, la vall de Mur, el Sot de Matalonga, la vall del Ripoll, les Arenes, Sant Llorenç Savall, Castellar,... fins al Montseny. A mig camí trobem la font Soleia.

A l'alçada de la Castellasa del Dalmau s'ajunta per la dreta el camí que en puja, tot encreuant els des Meringes i de la Senyora. Al cap de poc, en una colzada, deixem el camí per enfilar-nos per una marcada canal.

Camí a la carena de la cova les Ànimes (878m)

Superada la canal, anem a l'esquerra on, en una clariana al fil del cingle, hi localitzem un corriol que, perdent alçària, va a buscar una altra canalona perpendicular i per sobre del camí de la font Soleia, on hi ha una de les boques de la cova de les Ànimes (estaca indicadora). Per saber-ne més consulteu [EspeleoÍndex](#).

Abans de continuar camí, opcionalment, podem prendre a mà esquerra un corriol prou fressat que ens mena per una lleixa boscallosa fins a la balma dels Maquis on hi ha un petit refugi o aixopluc. Podeu veure'n la història [aquí](#).

De nou sobre el camí anem a buscar la carena de la cova de les Ànimes on se'ns obre una altra perspectiva del vessant llevantí hi podem albirar la Roca Mur, la Morella, els Òbits, el Turó de les Nou Cabres, el Morral del Drac... i Sant Llorenç del Munt.

Per camí carener (SW) i per sobre la Roca Llarga pugem en moderat pendent fins a la propera bifurcació.

Font del Saüc (1017m)

La font queda lleugerament apartada del camí, sota una balma. Seca i en lamentable estat. Bifurcació. El camí de l'esquerra mena a l'Hort dels Monjos.

Anem pel de la dreta, mig amagat entre l'arbrat. En poca estoma més ens plantem a Sant Llorenç del Munt.

Sant Llorenç del Munt (1107m)

Parada obligada per gaudir de la magnífica panoràmica que s'albira des del cim, visitar el monestir i reposar forces.

El monestir benedictí fou erigit el segle XI sobre unes capelles preexistents. Després de diverses vicissituds, a mitjans del segle XV ja no disposava de comunitat de monjos. Al segle XVIII solament restava en bon estat l'església i amb la Guerra del Francès va acabar de deteriorar-se. El 1868 es va començar una primera restauració. La segona va acabar el 1964. Actualment, a banda del temple, l'edifici acull una hostatgeria.

L'opció més fàcil, ràpida i directa per retronar és pel camí dels Monjos. Però nosaltres baixarem per la canal del can Pobla, seguint la torrentera que, passada aquesta casa, pren el nom de torrent del Rajant.

Anem a buscar la capçalera del torrent a la dreta del camí dels Monjos i anem baixant sempre propers o quan no pel propi llit del torrent (habitualment sec) seguint rastres de pas molt evidents, rebutjant a dreta i esquerra els corriols que se n'aparten.

Creuem el camí transversal entre el dels Monjos, o la cova del Frare, i el Malpàs de can Pobla pels cingles dels Cavalls (senyalitzat amb estaques metàl·liques). Ben aviat localitzem la cova del Manel (per més informació consulteu [EspeleoÍndex](#)) i continuem per la llera dins a can Pobla.

Can Pobla (885m)

Les primeres cases de Can Pobla, o de Sant Esteve de la Vall, foren bastides a cavall dels segles X i XI. La donació feta pels comtes de Barcelona al monestir de Sant Llorenç del Munt, l'any 1005, ja parla de les cases de Sant Esteve de la Vall i de la seva capella. Abans d'aquesta construcció hi havia uns masos que foren enderrocats per construir-hi les noves edificacions, a finals del segle XIX, per un descendent de la família Quadras, empresaris tèxtils de Sabadell.

Marxem de can Pobla vers el S. A la propera bifurcació anem a l'esquerra (rètol indicador a la Mola), però a la següent anem a la dreta. Després continuem recte. Girem 90° a l'esquerra (E) i atenyem el camí dels Monjos a l'alçada de la Plaça Catalunya.

Plaça Catalunya (882m)

Prenem el camí dels Monjos a mà dreta i ja no l'abandonem, seguint les indicacions a Matadepera, fins a retornar al punt de sortida.

- (1) És una alternativa de l'itinerari. El camí equipat "Lucky Txei" facilita el pas per la balma de la canal Amagada. Grapes metàl·liques sovintejades sense cable de vida.
- (2) Una altra alternativa de l'itinerari. Després de sobrepassar el Bolet el camí dels Maringes continua ver el nord. Just al punt on unes fites n'assenyalen un altre que, per la canal Gentil, va a sortir poc abans de la bifurcació al de la Seyora. Tot i que costerut, és un camí més fàcil que els de les canals Amagada i de l'Elefant.
- (3) El de la Senyora és també una alternativa a l'itinerari dons transcorre paral·lel, a més baixa cota, al de la font Soleia.